روی موج کوتاه

گروسی:
نظارت آژانس بر برنامه هسته‌ای ایران رو به وخامت گذاشته است

مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، مدعی شد که «وضعیت نظارت آژانس بر برنامه هسته‌ای ایران در سال ۲۰۲۶ رو به وخامت» گذاشته است. رافائل گروسی، در بیانیه افتتاحیه هفتادمین کنفرانس عمومی سالانه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در وین گفت: «در اواخر ماه فوریه، حملات تازه‌ای به ایران صورت گرفت. ما ناچار شدیم بازرسان خود را فراخوانیم. جز بازرسی نیروگاه هسته‌ای بوشهر در ماه ژوئن، بیش از شش ماه است که هیچ گونه فعالیت راستی‌آزمایی میدانی در ایران انجام نداده‌ایم.» او همچنین ادعا کرد که بیش از یک سال است که آژانس دسترسی‌اش را به اطلاعات درباره اورانیوم با غنای پایین و اورانیوم با غنای بالا تا سطح ۶۰ درصد ایزوتوپ ۲۳۵ در تاسیسات بمباران شده در جنگ ۱۲ روزه را از دست داده است. گروسی با تاکید بر اینکه «وضعیت برنامه هسته‌ای ایران بر نظام جهانی عدم اشاعه تأثیر گذار است»، بازگشت به دیپلماسی و مذاکره را «حیاتی» دانست و آمادگی آژانس برای حمایت از این تلاش‌ها را اعلام کرد.

قوه قضائیه
اموال ۲۴۹ نفر توقیف و حساب‌های ۱۸۲ نفر مسدود شد

قوه قضائیه اعلام کرد که اموال ۲۴۹ نفر به اتهام «جاسوسی و همکاری با اسرائیل و کشورهای متخاصم» توقیف و ۱۸۲ حساب بانکی متعلق به این افراد در بانک‌های کشور مسدود شده است. به گزارش میزان، در تهران ۱۴۳ مورد از اموال و املاک این افراد که «اقدامات تبلیغی یا عملی علیه کشور و به نفع دولت‌های متخاصم داشته‌اند» توقیف شده است.

تحلیلگر سیاسی با اشاره به اعلام جرم علیه برنامه «باضیا»:
تبعیض از این عریان‌تر هم ممکن است؟

یک تحلیلگر سیاسی در مورد اعلام جرم دادستانی علیه عوامل برنامه «باضیا» با محور مرحوم رئیسی، نوشت: اگر صدا و سیما که الزاماً باید بی‌طرف و نسبت به حقوق تک تک شهروندان پایبند باشد، به همه مقام‌های بلندپایه سابق کشور هر نوع بد و بیراه بگوید، گویی از هر جهت امری عادی است، اما اگر یک رسانه خصوصی چیزی درباره مرحوم سید ابراهیم رئیسی انتشار دهد که برای حامیان آن مرحوم ناخوشایند باشد، دادستانی در مقام مدعی‌العموم بلافاصله وارد عمل می‌شود و علیه آن رسانه اعلام جرم می‌کند! آخر این چه عدالتی است؟ احمد زیدآبادی در کانال تلگرامی خود اضافه کرد: از لحاظ حقوق شهروندی مرحوم رئیسی چه حقی بیش از مرحوم هاشمی و سید محمد خاتمی و شیخ حسن روحانی و دیگران دارد؟ همه در برابر قانون برابرند، اما ظاهراً برخی برابرترند! تبعیض از این عریان‌تر هم ممکن است؟

ترور مولوی یوسف گرگیج در زاهدان

فرماندار زاهدان گفت: مولوی یوسف گرگیج، امام جماعت اهل سنت مسجد محمد رسول‌الله شهرستان زاهدان دقایقی قبل توسط افراد مسلح ناشناس به شهادت رسید. جمشید رخشانی نصب در گفت‌وگو با ایرنا اظهار کرد: این حادثه در حالی رخ داد که مولوی گرگیج همواره در مسیر مبارزه با عوامل تفرقه‌افکن و صهیونیسم فعالیت می‌کرد و درب منزل خود، ترور شد. فرماندار زاهدان بیان کرد: اخبار تکمیلی متعاقبا اعلام خواهد شد.

کمیته حقیقت‌یاب سازمان ملل:
آمریکا مسئول حمله به عروسی کوهستک است

کمیته مستقل بین‌المللی حقیقت‌یاب سازمان ملل متحد درباره ایران، دیروز «پس از یک سری حملات هوایی مرگبار آمریکا به جنوب ایران» از همه طرف‌های درگیر خواست از قوانین بین‌المللی پیروی کنند و به خصومت پایان دهند. سارا حسین، رئیس کمیته حقیقت‌یاب گفت: «این حملات بار دیگر یادآور هزینه انسانی ویرانگر مخاصمه ایالات متحده و ایران است. از غیرنظامیان باید در همه حال حمایت و مراقبت لازم شود تا آنها و اموال غیرنظامی از آثار مخاصمات مصون بمانند.» این هیئت آمریکا را مسئول حمله به خانه‌ای در شهر کوهستک استان هرمزگان خواند که محل عروسی بود.

از صلاله تا وین؛ دو مسیر گفت‌وگوی منطقه‌ای و هسته‌ای ایران مسدود شد

محاصره کانال‌های خروج از بحران

نهال فرخی

دو در بسته برای ایران در یک روز؛ یکی در صلاله و دیگری در وین!

در عمان، نشستی که قرار بود ایران و همسایگانش را برای گفت‌وگو درباره تنگه هرمز دور یک میز بنشاند، در آخرین لحظات به تعویق افتاد؛ و در اتریش، محمد اسلامی، رئیس سازمان انرژی اتمی ایران، نتوانست در کنفرانس عمومی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی حاضر شود.

اولی قرار بود راهی برای خروج از بحران امنیتی خلیج فارس پیدا کند و دومی فرصتی برای گفت‌وگو در قلب مناقشه هسته‌ای بود؛ اما در هر دو مورد، با مانع روبه‌رو شد.

اتفاقات یک روز شاید در ظاهر ارتباط مستقیمی با یکدیگر نداشته باشند، اما وقتی کنار هم قرار می‌گیرند، تصویری نگران کننده از آینده دیپلماسی ایران می‌سازند که فشار و بی‌اعتمادی تا جایی پیش رفته که نه‌فقط اقتصاد، تجارت، نفت و کشتیرانی، بلکه خود کانال‌های خروج از بحران نیز در حال محدود شدن هستند.

صلاله؛ نشستی که برگزار نشد

قرار بود دیروز صلاله میزبان یکی از مهم‌ترین نشست‌های منطقه‌ای ماه‌های اخیر باشد؛ ایران، عراق و کشورهای شورای همکاری خلیج فارس در شرایطی دور یک میز بنشینند. محور نشست، بررسی ترتیبات مربوط به کشتیرانی و مسیرهای عبور از هرمز و ارائه تفاهمی بود که تهران و مسقط پیش‌تر درباره آن به جمع‌بندی رسیده بودند.

اهمیت جلسه تنها در موضوع آن نبود. نفس نشستن ایران و کشورهای عربی منطقه دور یک میز، آن هم پس از ماه‌ها جنگ، حمله به زیرساخت‌های انرژی، بحران دریانوردی و افزایش بی‌اعتمادی، می‌توانست نشانه‌ای از بازگشت سیاست به میدانی باشد که در ماه‌های گذشته بیش از هر چیز در اختیار نظامیان قرار گرفته اما این اتفاق نیفتاد. ناگهان بدر البوسعیدی، وزیر خارجه عمان، اعلام کرد نشست به زمان دیگری موکول شده تا «شرایط مناسب» برای گفت‌وگویی سازنده و دستیابی به تفاهم‌های پایدار فراهم شود. اسماعیل بقایی، سخنگوی وزارت امور خارجه ایران، یک گام جلوتر رفت و گفت تعویق نشست بنا به درخواست عربستان سعودی صورت گرفته و گزارش‌های مستقل نیز درخواست ریاض برای تعویق نشست را تأیید کرده‌اند.

> **فلسفه فشار و تحریم در روابط بین‌الملل معمولاً بر یک منطق ساده یعنی افزایش هزینه برای تغییر محاسبات طرف مقابل و کشاندن او به سمت توافق استوار است و فشار اقتصادی، محدودیت تجاری یا انزوای سیاسی قرار است هزینه ادامه وضع موجود را افزایش دهد تا مذاکره به گزینه‌ای کم‌هزینه‌تر تبدیل شود**

بازگشت امنیت به جای دیپلماسی

تقریباً هم‌زمان با این تحولات، محمد بن‌سلمان، ولیعهد عربستان، با برد کوپر، فرمانده سنتکام، دیدار کرد. فیصل بن فرحان نیز با تأکید بر خدشه‌ناپذیر بودن تمامیت ارضی عربستان اعلام کرد کشورهای شورای همکاری هیچ‌گونه هدف قرار گرفتن سرزمین یا تأسیسات خود را تحمل نخواهند کرد و تماس‌های دیپلماتیک میان عربستان، امارات، قطر، کویت و عمان نیز افزایش یافت. موضوع مشترک بسیاری از این تماس‌ها «کاهش تنش» بود، اما هم‌زمان تلاش برای هماهنگ کردن مواضع شورای همکاری نیز برجسته شد و همین دوگانگی، رفتار ریاض را توضیح می‌دهد.

عربستان لزوما تصمیم نگرفته مسیر تنش‌زدایی با ایران را کنار بگذارد. اتفاقاً سیاست سال‌های اخیر ریاض بر این فرض استوار بوده که کاهش تنش با تهران می‌تواند هزینه‌های امنیتی عربستان را کاهش دهد اما وقتی خاک و زیرساخت‌های حیاتی این کشور دوباره در معرض حمله قرار می‌گیرند، اولویت کوتاه‌مدت امنیت بر هدف بلندمدت تنش‌زدایی غلبه می‌کند. اما نشست صلاله دقیقاً قرار بود برای مدیریت همین ناامنی تشکیل شود؛ اما تشدید همان ناامنی، تشکیل نشست را ناممکن کرد.

وین؛ دومین در بسته

چند هزار کیلومتر دورتر از صلاله، همان روز داستان دیگری در حال وقوع بود. محمد اسلامی، معاون رئیس جمهوری و رئیس سازمان انرژی اتمی ایران، قرار بود مانند سال‌های گذشته در کنفرانس عمومی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در وین شرکت کند اما این بار تحریم‌های سازمان ملل مانع حضور او شد.

نام اسلامی از سال ۲۰۰۸ در ضمیمه قطعنامه ۱۸۰۳ شورای امنیت قرار گرفته بود و با بازگشت تحریم‌های سازمان ملل در سال ۲۰۲۵، محدودیت سفر او نیز دوباره موضوعیت پیدا کرد. اتریش به‌عنوان کشور میزبان برای حضور او درخواست معافیت از محدودیت سفر کرد، اما به گزارش رویترز، آمریکا با صدور این معافیت مخالفت کرد و در نتیجه سفر رئیس سازمان انرژی اتمی ایران به وین انجام نشد.

رضا نجفی، سفیر و نماینده دائم ایران نزد سازمان‌های بین‌المللی در وین، در کنفرانس عمومی آژانس به این اتفاق اعتراض کرد و آن را نقض حقوق ایران به‌عنوان یکی از اعضای آژانس دانست. استدلال تهران این است که اتریش به‌عنوان کشور میزبان سازمان‌های بین‌المللی موظف است امکان حضور نمایندگان رسمی کشورهای عضو را فراهم کند و جلوگیری از حضور رئیس هیأت ایرانی با اصل مشارکت برابر اعضا و تعهدات کشور میزبان تعارض دارد.

در سوی دیگر، آمریکا استدلال متفاوتی دارد. واشنگتن می‌گوید اسلامی مشمول تحریم‌های شورای امنیت است و دلیلی برای اعطای معافیت سفر به او وجود ندارد. مقام آمریکایی در گفت‌وگو با رویترز نیز مدعی شده حضور اسلامی می‌توانست به جای کمک به مأموریت آژانس، مورد استفاده سیاسی تهران قرار گیرد.

فارغ از این اختلاف حقوقی، اما نتیجه سیاسی ماجرا روشن است که در یکی از حساس‌ترین مقاطع پرونده هسته‌ای ایران، رئیس سازمان انرژی اتمی جمهوری اسلامی از حضور در مهم‌ترین نشست سالانه نهادی بازمانده که تهران باید اختلافات هسته‌ای خود را با آن مدیریت کند.

تحریم علیه مذاکره؟

فلسفه فشار و تحریم در روابط بین‌الملل معمولاً بر یک منطق ساده یعنی افزایش هزینه برای تغییر محاسبات طرف مقابل و کشاندن او به سمت توافق استوار است. فشار اقتصادی، محدودیت تجاری یا انزوای سیاسی قرار است هزینه ادامه وضع موجود را افزایش دهد تا مذاکره به گزینه‌ای کم‌هزینه‌تر تبدیل شود اما این سازوکار یک شرط اساسی دارد؛ مسیر مذاکره باید باز بماند. اگر هم‌زمان با افزایش فشار، مسیرهای تماس نیز بسته شوند، تناقضی بنیادین شکل می‌گیرد که چگونه می‌توان از یک طرف خواهان تغییر رفتار یک کشور از مسیر دیپلماسی بود و از طرف دیگر امکان حضور یکی از اصلی‌ترین مقام‌های مرتبط با همان پرونده را در مهم‌ترین مجمع تخصصی آن محدود کرد؟ اختلاف ایران و آژانس، محدودیت دسترسی بازرسان، مناقشه بر سر ذخایر اورانیوم غنی‌شده و شکاف عمیق میان تهران و کشورهای غربی، مجموعه‌ای از بحران‌های حل‌نشده را ساخته‌اند.

> **صلاله و وین شاید دو نقطه روی دو نقشه متفاوت باشند، اما در یک روز حامل یک هشدار مشترک شدند که محاصره وقتی به میز مذاکره برسد، دیگر فقط موضوع این نیست که توافقی حاصل نمی‌شود؛ بلکه ممکن است به تدریج جایی برای تلاش جهت رسیدن به توافق نیز باقی نماند**

آژانس همچنان درباره توانایی خود برای راستی‌آزمایی برنامه هسته‌ای ایران هشدار می‌دهد و تهران نیز معتقد است حملات به تأسیسات هسته‌ای و سیاسی‌شدن رفتار کشورهای غربی، شرایط عادی همکاری را از میان برده اما درست به همین دلیل، کانال تماس اهمیت بیشتری پیدا می‌کند، نه کمتر.

از محاصره اقتصادی تا محاصره دیپلماتیک

آن چه این دو واقعه را به یکدیگر متصل می‌کند، نیز همین نقطه است. در ماه‌های گذشته مفهوم فشار علیه ایران عمدتاً با نفت، تجارت، بانک‌ها، بنادر، کشتیرانی، خطوط انتقال انرژی و تنگه هرمز تعریف شده است. اکنون اما نشانه‌هایی دیده می‌شود که حلقه بحران به عرصه دیپلماسی نیز رسیده است. در صلاله، بحران امنیتی مانع مذاکره درباره بحران امنیتی شد و در وین، سازوکار تحریمی مرتبط با بحران هسته‌ای مانع حضور مقام مسئول هسته‌ای ایران در نشست مهم‌ترین نهاد بین‌المللی مرتبط با همین پرونده شد. دو واقعه از دو جنس متفاوت، اما با یک نتیجه مشابه و آن نیز کوچک‌تر شدن فضای دیپلماسی است.

این روند برای ایران و طرف‌های مقابل آن به یک اندازه خطرناک است. هرچه کانال‌های رسمی کمتر شوند، نقش واسطه‌ها، پیام‌های غیرمستقیم، محاسبات اطلاعاتی و برداشت‌های امنیتی بیشتر می‌شود. در چنین محیطی احتمال سوءبرداشت نیز افزایش می‌یابد؛ یک حمله می‌تواند به طرفی نسبت داده شود که مسئول آن نبوده، یک تحرک نظامی ممکن است مقدمه حمله تعبیر شود و یک تصمیم تاکتیکی می‌تواند پاسخی راهبردی به دنبال داشته باشد.

آمریکا؛ غایبِ حاضر در صلاله

در این میان یک بازیگر تقریباً در هر دو پرونده حضور دارد و آن نیز ایالات متحده آمریکا است. آمریکا قرار نبود طرف نشست صلاله باشد و اتفاقاً یکی از ویژگی‌های مهم ابتکار عمان این بود که کشورهای منطقه بدون حضور مستقیم واشنگتن درباره هرمز گفت‌وگو کنند. اما واشنگتن نسبت به ترتیباتی که می‌تواند موقعیت ایران در تنگه را تقویت کند، ملاحظات جدی دارد. گزارش‌های پیش از نشست نیز از تحفظ آمریکا نسبت به برخی ترتیبات پیشنهادی حکایت داشت.

از سوی دیگر، عربستان درست در روزهای منتهی به نشست بار دیگر در حال افزایش هماهنگی امنیتی با آمریکا بود. این وضعیت لزوماً اثبات نمی‌کند که واشنگتن دستور تعویق نشست را داده و برای چنین ادعایی سند مستقلی وجود ندارد و سخنان کارشناسانی که آمریکا را عامل اصلی لغو نشست می‌دانند باید به‌عنوان تحلیل دیده شود. اما یک واقعیت ساختاری را نمی‌توان نادیده گرفت که امنیت خلیج فارس هنوز به شدت با حضور نظامی آمریکا پیوند خورده و بنابراین ایجاد یک معماری امنیتی منطقه‌ای که واشنگتن در آن حضور نداشته باشد، با محدودیت‌های جدی روبه‌رو خواهد بود. اتفاق وین حتی روشن‌تر است چرا که در آن آمریکا مستقیماً با معافیت سفر اسلامی مخالفت کرد و مانع صدور آن شد.

فرصت‌هایی که یکی یکی می‌سوزند

با این همه، صلاله قرار نبود همه مشکلات خلیج فارس را حل کند و حضور محمد اسلامی در وین نیز تضمینی برای حل پرونده هسته‌ای نبود. اهمیت این دو اتفاق در جای دیگری است. دیپلماسی معمولاً با توافق‌های بزرگ آغاز نمی‌شود. مسیر توافق از مجموعه‌ای از فرصت‌های کوچک عبور می‌کند؛ یک نشست، یک دیدار حاشیه‌ای، یک تماس تلفنی، یک متن اولیه، یک میانجی و گاهی حتی گفت‌وگویی که هیچ نتیجه فوری ندارد.

صلاله می‌توانست یکی از همین فرصت‌ها باشد و برای نخستین بار پس از تحولات ماه‌های گذشته، ایران و مجموعه‌ای از کشورهای عربی منطقه می‌توانستند درباره یکی از خطرناک‌ترین کانون‌های بحران مستقیماً با یکدیگر صحبت کنند. حتی اگر توافقی حاصل نمی‌شد، ایجاد یک کانال ارتباطی در شرایطی که هرمز و باب‌المندب هم‌زمان با بحران روبه‌رو هستند، خود دستاورد کوچکی نبود.

وین نیز می‌توانست فرصت دیگری باشد. حضور رئیس سازمان انرژی اتمی ایران در کنفرانس عمومی آژانس الزاماً اختلاف تهران و آژانس را حل نمی‌کرد، اما امکان ملاقات، انتقال مستقیم پیام و کاهش فاصله میان دو طرف را فراهم می‌کرد و اکنون هیچ‌کدام اتفاق نیفتاده است.

وقتی راه خروج هم بسته می‌شود

حال خط اصلی برای ایران و منطقه شاید دقیقاً همین جا باشد. بحران زمانی به نقطه واقعاً خطرناک می‌رسد که نه فقط اختلاف‌ها عمیق باشند، بلکه ابزارهای مدیریت اختلاف نیز از کار بیافتند. اگر تهران و واشنگتن اختلاف دارند اما مذاکره می‌کنند، اگر ایران و عربستان به یکدیگر بدبین‌اند اما کانال تماس دارند و اگر تهران و آژانس درگیر مناقشه‌اند اما مقام‌های دو طرف همچنان ملاقات می‌کنند، هنوز سازوکاری برای کنترل بحران وجود دارد و هر در بسته، یک گزینه را از روی میز حذف می‌کند.

تعویق صلاله شاید موقت باشد. اختلاف وین نیز شاید در نشست دیگری جبران شود. عمان همچنان اعلام کرده به گفت‌وگو برای دستیابی به تفاهم پایدار متعهد است و تهران نیز می‌گوید تفاهم خود با مسقط را کنار نگذاشته است. در چنین معادله‌ای، فشار بیشتر الزاماً مذاکره بیشتری تولید نمی‌کند. ممکن است نتیجه دقیقاً برعکس باشد و فشار بیشتر، بی‌اعتمادی بیشتر؛ بی‌اعتمادی بیشتر، تماس کمتر؛ تماس کمتر، احتمال سوءمحاسبه بیشتر و سوءمحاسبه بیشتر، بحران تازه‌تر را بسازد.

صلاله و وین شاید دو نقطه روی دو نقشه متفاوت باشند، اما در یک روز حامل یک هشدار مشترک شدند که محاصره وقتی به میز مذاکره برسد، دیگر فقط موضوع این نیست که توافقی حاصل نمی‌شود؛ بلکه ممکن است به تدریج جایی برای تلاش جهت رسیدن به توافق نیز باقی نماند.

گزارش

بقایی:
ایران هیچ مداخله‌ای در مباحث مرتبط با یمن ندارد

سخنگوی وزارت خارجه، گفت: هیچ مداخله‌ای از سوی ایران در مباحث مرتبط با یمن وجود ندارد. مشکلات یمن ریشه طولانی دارد و ایران حاضر است برای حل‌وفصل موضوعات گفتگو کند.

اسماعیل بقایی، دیروز در نشست خبری هفتگی خود، همچنین گفت که درباره صدور روادید سفر پزشکیان به نیویورک تا الان خبری دریافت نکرده‌ایم. سخنگوی وزارت امور خارجه در پاسخ به این پرسش که «با توجه به تحریم‌هایی که آمریکا اعمال کرده، گفته شده که ایران در برابر گازی که به ترکیه صادر می‌کند فقط می‌تواند دارو و غذا از ترکیه بگیرد، آیا این موضوع صحت دارد؟ و اینکه خبر جدیدی از صدور ویزا برای هیئت نمایندگی ایران برای سفر به نیویورک وجود دارد؟» گفت: در مورد روادید، تا الان ما خبری دریافت نکرده‌ایم. به محض اینکه در این زمینه تحولی ایجاد شود، حتماً اطلاع‌رسانی خواهیم کرد.

وزارت خارجه با اشاره به ادعاهای هسته‌ای گروسی علیه ایران گفت: به گونه‌ای صحبت می‌کنند که انگار یک پرونده‌سری و محرمانه کشف شده است؛ در حالی که در واقع با «هیاهو برای هیچ» مواجه هستیم. بقایی در ادامه در نشست خبری خود اظهار کرد: شنبه این فرصت را داشتیم که به همراه جمعی از رسانه‌های داخلی و خارجی به لامرد سفر کنیم تا از نزدیک به شهدا، جانبازان و خانواده‌های آنان ادای احترام کنیم و آثار و نشانه‌های جنایت جنگی آمریکا در ۹ اسفند را ببینیم.

او اضافه کرد: در مورد بخش اول سؤال، این مباحث مطرح است. فضاسازی‌ای که درباره روابط ایران با کشورهای دیگر و کشورهای همسایه می‌شود، بخش عمده آن واقعاً در راستای همان التهاب‌آفرینی است. بقایی تصریح کرد: من ادعا نمی‌کنم که آمریکا برای اجرای تحریم‌های ظالمانه‌اش، از جمله از طریق فشار بر شرکای تجاری ایران و کشورهای منطقه، تلاش نمی‌کند؛ اما از آن طرف، ما شاهد یک کارزار گسترده رسانه‌ای هستیم برای اینکه اثربخشی جنگ اقتصادی‌شان را چند برابر بکنند و این جایی است که باید مراقب بود مقهور فضاسازی‌ها و جعلیات رسانه‌ای نشد. سخنگوی وزارت خارجه گفت: رابطه ما با کشورهای همسایه، رابطه خوبی است؛ با ترکیه به‌ویژه. حتماً از همه ابزارهای دیپلماتیک و رایزنی‌ها استفاده خواهیم کرد برای اینکه مانع بشویم از تحقق اقدامات آمریکا و تحقق اهدافشان؛ که قطعاً هم خلاف حقوق بین‌الملل است و هم خلاف حقوق بشر. سخنگوی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

شناسه آگهی: ۲۲۷۶۷۷۷

برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۲۰۲۶۰۰۸۴۵۶ مورخ ۱۴۰۵/۴/۲۹ هیات سوم متقاضی خانم نرجس شیرانی به شناسنامه شماره ۱۲۷۸ کدملی ۱۲۸۳۹۶۴۶۹۴ صادره فرزند نجفعلی نسبت به ششدانگ یک باب ساختمان مسکونی پلاک شماره فرعی از ۱۳۹۲۶ اصلی واقع در بخش ۵ اداره ثبت اسناد و املاک شمال اصفهان به مساحت ۱۶۲/۱۵ متر مربع به موجب اظهارنامه رسمی خانم تاجماه شیرانی مالک رسمی بوده ه متقاضی طبق حضر وراثت ۱۸۸۸ مورخ ۱۳۷۴/۱۲/۰۸ شعبه ۲۳ دادگاه عمومی اصفهان و شماره ۳۵۰۸ مورخ ۱۳۸۰/۱۱/۰۷ شعبه ۵ دادگاه اصفهان احدی از ورثه می باشد. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۵/۰۶/۲۴ تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۵/۰۷/۰۸

حسین زمانی علویجه – رئیس ثبت اسناد و املاک

آگهی فقدان سند مالکیت

خانم احترام تربتی با تقدیم دو برگ استشهاد یه مصدق شده بشماره ۱۷۴۴۳۵ مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۳۱ دفتر اسناد رسمی ۳۱ کرمانشاه مدعی هستند که سند ثبتی پلاک ۹۳ فرعی از ۶۹ اصلی بخش ۹۹ ناحیه ۰۰ به شرح ذیل :

مشخصات ملک

یک قطعه ساختمان وضعیت خاص طلق با کاربری مسکونی به پلاک ثبتی ۹۳ فرعی از ۶۹ اصلی ، مفروز و مجزا شده از فرعی از اصلی مذکور متن ملک شماره نود و سه فرعی از شصت و نه اصلی مفروز و مجزی شده از شماره بیست و پنج فرعی قطعه سه تفکیکی واقع در ناحیه یک حومه بخش یک حومه حوزه ثبتی کرمانشاه استان کرمانشاه به مساحت (۴۵۰) چهارصد و پنجاه متر مربع ، توضیحات ملک

مشخصات مالکیت

مالکیت احترام / تربتی فرزند عزیز شماره شناسنامه ۶۹۳ تاریخ تولد۱۳۲۸/۰۷/۲۱ صادره از کرمانشاه دارای شماره ملی ۳۲۵۶۰۹۷۴۷۲ با جز سهم ۲ از کل سهم ۶ بعنوان مالک دو دانگ مشاع از شش دانگ عرصه و اعیان با شماره مستند مالکیت ۱۶۳۳۴۵ تاریخ ۱۳۹۱/۰۸/۱۵ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۷ شهر کرمانشاه استان کرمانشاه، موضوع سند مالکیت المثنی بشماره چاپی ۶۳۸۷۹۹ سری ب سال ۰۴ با شماره دفتر الکترونیکی ۱۴۰۴۲۰۳۱۶۰۰۱۰۲۵۱۷۰ ثبت گردیده است.

بر اثر سرقت مفقود گردیده لذا مراتب طبق ماده ۱۲۰- آیین نامه قانون ثبت در یک نوبت آگهی می شود تا چنانچه فرد یا افرادی مدعی انجام معامله یا وجود سند مالکیت در نزد آنان میباشد از تاریخ انتشار این آگهی به مدت ۱۰ روز مراتب را به این اداره اعلام دارند در غیر اینصورت نسبت به صدور سند مالکیت طبق مقررات اقدام و سند مالکیت اولیه از درجه اعتبار ساقط و ابطال خواهد شد.

برابر سیستم الکترونیک بازداشت مشاهده نگردید. م الف ۳۸۰۲

محمد عباسی – مدیر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه یک

آگهی موضوع ماده ۱ قانون تعیین تکلیف اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی حوزه ثبتی شهرستان ابدانان

به موجب ماده ۱ قانون و ماده ۱۴ ائین نامه قانون تعیین تکلیف اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۹/۲۰ مجلس شورای اسلامی متقاضیانی که به استناد مواد مذکور تقاضای ثبت و صدور سند مالکیت نموده اند و هیئت حل اختلاف رای به صحت وقوع بیع به تصرفات اگهی صادر نموده جهت اطلاع عموم در ۲ نوبت به شرح زیر آگهی میگردد.

۱_خانم گل بهار حیدری فرزند نجف درششدانگ یک قطعه زمین مسکونی به مساحت ۳۳/۸۲ متر مربع پلاک ۳۹۸ از ۱۷ اصلی واقع در آبدانان روستای آب انار – خریداری شده از آقای عبدالمجید و عبدالنبی بازیار و منتسب به مالکیت رسمی آقای میرزا بازیار که هیئت قانون تعیین تکلیف به موجب رای ۱۴۰۴۶۰۳۱۵۰۰۷۰۰۳۲۷۸ مورخه ۱۴۰۵/۰۵/۱۹ صدور سند مالکیت مفروزه مورد تقاضا را صادر نموده است.

۲ – خانم گل بهار حیدری فرزند نجف در ششدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۱۵۰/۳۴ متر مربع پلاک ۳۹۹ از ۱۷ اصلی واقع در آبدانان روستای آب انار – خریداری شده از آقای عبدالمجید و عبدالنبی بازیار و منتسب به مالکیت رسمی آقای میرزا بازیار که هیئت قانون تعیین تکلیف به موجب رای ۱۴۰۴۶۰۳۱۵۰۰۷۰۰۳۲۸۲ مورخه ۱۴۰۵/۰۵/۱۹ صدور سند مالکیت مفروزه مورد تقاضا را صادر نموده است.

۳_خانم شمسیه همتی فرزند علی محمد در ششدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۶۲۰۶/۰۹ متر مربع پلاک ۱۶۶۳۸ از ۳۱ اصلی واقع در آبدانان اراضی طلور که هیئت قانون تعیین تکلیف به به موجب رای ۱۴۰۴۶۰۳۱۵۰۰۷۰۰۳۶۱۲ مورخه ۱۴۰۵/۰۵/۳۱ صدور سند مالکیت مفروزه مورد تقاضا را صادر نموده است.

۴- آقای خان جان بزرگمهر فرزند عیسی در ششدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۳۸۰۹/۳۷ متر مربع پلاک ۲۵۲ از ۱ فرعی از ۷ اصلی واقع در آبدانان اراضی سرپله خریداری شده آقای عیسی بزرگمهر و منتسب به مالکیت رسمی آقای موسی بزرگمهر که هیئت قانون تعیین تکلیف به موجب رای ۱۴۰۴۶۰۳۱۵۰۰۷۰۰۲۹۸۷ مورخه ۱۴۰۵/۰۵/۱۴ صدور سند مالکیت مفروزه مورد تقاضا را صادر نموده است.

۵- آقای رحیم بزرگمهر فرزند عیسی در ششدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۲۲۱۷۴/۸۵ متر مربع پلاک ۲۵۳ از ۱ فرعی از ۷ اصلی واقع در آبدانان سراب باغ اراضی سرپله منتسب به مالکیت رسمی آقای عیسی دوستی که هیئت قانون تعیین تکلیف به موجب رای ۱۴۰۴۶۰۳۱۵۰۰۷۰۰۲۹۳۶ مورخه ۱۴۰۵/۰۵/۱۲ صدور سند مالکیت مفروزه مورد تقاضا را صادر نموده است.

۶- آقای احسان شریفی فرزند امید علی در ششدانگ یک قطعه زمین مسکونی به مساحت ۲۰۴/۸۱ متر مربع پلاک ۱۶۵۱۵ فرعی از ۳۱ اصلی واقع در آبدانان خیابان سراب خریداری شده از آقای علی شریفی و منتسب به مالکیت رسمی آقای تقی میرزایی که هیئت قانون تعیین تکلیف به موجب رای ۱۴۰۴۶۰۳۱۵۰۰۷۰۰۲۸۴۵مورخه ۱۴۰۵/۰۵/۱۱ صدور سند مالکیت مفروزه مورد تقاضا را صادر نموده است.

۷_آقای عباس فتاحی فرزند خان منصور در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۸۰۴۲/۶۲ متر مربع پلاک ۹۳ فرعی از ۲۲ اصلی واقع در آبدانان اراضی سیاگاو خریداری شده از آقای مردان فتاحی و منتسب به مالکیت رسمی آقای ابراهیم بیرانی که هیئت قانون تعیین تکلیف به موجب رای ۱۴۰۴۶۰۳۱۵۰۰۷۰۰۴۷۴۶ مورخه ۱۴۰۴/۱۰/۲۲ صدور سند مالکیت مفروزه مورد تقاضا را صادر نموده است.

لذا چنانچه اشخاص ذینفع به آرا فوق الذکر اعتراض داشته باشند باید از انتشار اولین نوبت آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت اسناد محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند در صورتی که اعتراض در موعد مقرر قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تنظیم دادخواست از دادگاه عمومی محل ارائه نماید ثبت محل وفق مقررات مبادرت به صور سند مالکیت خواهد نمود.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۰۹
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۶/۲۴

سرخی
رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان آبدانان

آگهی فقدان سند مالکیت

شناسه آگهی: ۲۲۷۶۹۰۱

چون مالک مشاعی پلاک ثبتی ۱۵۳۱۴ فرعی از ۱۵۱۸۲ اصلی، بخش ۵ ثبت اصفهان با تسلیم ۲ برگ استشهادیه محلی که امضاء شهود آن ذیل شماره ۳۱۲۹۹ مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۶ به گواهی دفتر اسناد رسمی ۲۳۷ اصفهان رسیده ، مدعی مفقود شدن سند مالکیت: نسرین برفی فرزند اکبر شماره شناسنامه ۸۸ تاریخ تولد ۱۳۶۲/۰۶/۱۵ صادره از خمین دارای شماره ملی ۰۵۵۹۴۹۴۳۴۳ با جز سهم ۱ از کل سهم ۶ بعنوان مالک یکدانگ مشاع از ششدانگ عرصه و اعیان با شماره مستند مالکیت ۲۸۱۹۷ تاریخ ۱۳۹۸/۷/۳۰ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۲۳۷ شهر اصفهان استان اصفهان موضوع سند مالکیت اصلی بشماره چاپی ۸۷۴۰۰۹ سری الف سا ل ۹۸ با شماره دفتر الکترونیکی ۱۳۹۸۲۰۳۰۲۰۲۶۰۲۱۵۵۷ ثبت گردیده است. می باشد. اکنون نامبرده درخواست صدور سند مالکیت المثنی پلاک فوق را نموده است لذا به استناد تبصره یک اصلاحی ذیل ماده ۱۲۰ آئین نامه قانون ثبت مراتب در یک نوبت آگهی می‌شود چنانچه کسی مدعی انجام معامله نسبت به ملک مرقوم یا وجود سند مالکیت نزد خود می باشد از تاریخ انتشار این آگهی ظرف مدت ده روز اعتراض خود را کتباً ضمن ارائه اصل سند مالکیت یا سند معامله به این اداره تسلیم و رسید اخذ نمائید تا مراتب صورت مجلس و اصل سند مالکیت به